

کودکان را با هم مقایسه نکنید

از زمان آوردن نوزاد به خانه ، می توانید با کودک درباره تفاوت‌هایی که همه بچه ها با هم دارند با اوصحت کنید . به او بگویید که این تفاوتها به معنی اختلاف نیست .

از زمان آوردن نوزاد به خانه ، می توانید با کودک درباره تفاوت‌هایی که همه بچه ها با هم دارند با اوصحت کنید . به او بگویید که این تفاوتها به معنی اختلاف نیست .

به گزارش سلامت نیوز به نقل از تبیان ؛ هرگز یک بچه را « شیطان « و دیگری را « آرام « اسم نگذارید و بر یکی برچسب « شلوغ « و بر دیگری برچسب « ساکت « نزنید . اگر این فکر را در کودک به وجود آورید که یک ارزش یا اخلاق در یک فرزند با اخلاق فرزند دیگر مخالف است ، پایه حسادت را بنا خواهید گذاشت .

کودکان را با هم مقایسه نکنید

یکی از مشکلات بزرگ در خانواده های بزرگ ، وقتی پیش می آید که مساله مساوات یا عدالت مطرح می شود . این موضوع از مسایل مهم تربیتی است و والدین نیز ایامی را به یاد می آورند که پدر یا مادرشان یکی را بر دیگری ترجیح داده است . پدر و مادر وقتی به این خاطرات می اندیشند ، شاید بخواهند با فرزندان خود طوری با عدالت رفتار کنند که آنها را از حسادت حفظ نمایند . رعایت مساوات یا عدالت در مورد فرزندان امری تقریباً غیر ممکن است ، زیرا بچه ها با سنین و خواسته های متفاوت ، دارای نیازهای یکسان نیستند و گاهی رعایت مساوات در مورد آنها به شکلی مضحک درمی آید . مثلاً ، مادر ممکن است نان شیرینی را با ترازوی دقیق وزن کند و بین فرزندان تقسیم نماید تا سهم یکی از دیگری کمتر نباشد و پدر هنگام سوار کردن آنها در اتومبیل درباره این که کدامیک باید در صندلی جلو بنشینند ، مدت زیادی گفتگو و بحث نماید ؛ در حالی که شاید این موضوع برای بچه ها اهمیتی نداشته باشد .

اگر والدین در حدی که عملی است با فرزندانشان با عدالت رفتار کنند و ارزش و اهمیت عدالت را با رفتار خود به آنها نشان دهند ، فرزندان نیز به ارزش آن پی خواهند برد . البته باید تاکید کنید که رعایت عدالت یا مساوات کار بسیار دشواری است و با این که هر دو نفرشان را دوست دارید ، نمی توانید همیشه در مورد آنها عدالت را رعایت نمایید . این نکته را باید دانست که زندگی همیشه با انسان عادلانه برخورد نمی کند و درست نیست که فرزندان خود را به جامعه ای غیر عادلانه بفرستید و به آنها بگویید که همه چیز عادلانه است . نکته دیگری که باید به کودکان آموخت ، فرق عدالت و مساوات است . وقتی به او چیزی می دهید که کمتر از دیگری است و شکایت می کند ، باید به او گفت که این اختلاف به خاطر تفاوتی است که با برادر یا خواهر خود دارد .

فراموش نکنید که حسادت برادران و خواهران و مشاجره آنها در خانواده های بزرگ ، بخشی از زندگی طبیعی بچه هاست . وظیفه والدین آن است که تعدیل احساسات منفی ، به آنها بیاموزید که با مسالمت با هم رفتار کنند و اختلافات خود را حل کنند . والدین باید اخلاق و رفتار خوب فرزندان و جنبه های مثبت اخلاقی آنها را در برخورد با یکدیگر یادآوری کنند و آنها را تحسین و تشویق نمایند . این رفتار حسادت بین آنها را به کمترین اندازه می رساند .

جلوگیری از مشاجره بین کودکان

از هنگامی که بچه کوچک شروع به حرکت و راه رفتن می کند و می تواند با ورود به قلمرو برادر یا خواهر بزرگتر ، به اسباب بازیهای او دست بزند ، احتمال برخورد بین آنها افزایش می یابد . وسیله دفاعی و ارتباطی کودکان بیشتر شامل کتک زدن ، هل دادن و کشیدن موی سر است و حتی وقتی بزرگتر می شوند و بهتر می فهمند ، باز هم با این روشها منظور خود را بیان می کنند .

بسیاری از والدین جنگ و برخورد فیزیکی بین کودکان را دوست ندارند و از دیدن آن ناراحت می شوند ، ولی وظیفه خود را برای آرام کردن آنها به خوبی نمی دانند . پدر و مادر گاهی در مورد دخالت خود برای حل و فصل این مشاجرات عقاید مختلفی دارند . ممکن است یکی از آنها بخواهد کودکان را از هم جدا کند یا تنبیه نماید و دیگری بخواهد آنها را به حال خود بگذارد تا به توافق برسند و مشکل خود را حل نمایند . نحوه تربیت خانوادگی و خاطرات کودکی والدین و رابطه ای که با دوستان و برادران و خواهران خود داشته اند ، در این امر دخالت دارد .

اگر خستگی محیط کار را همراه خود به خانه می آورید و با افراد منزل با عصبانیت برخورد می کنید ، در این باره تجدید نظر نمایید . کودکان ، رفتار والدین خود را سرمشق قرار می دهند و از آنها تقلید می کنند . اگر با رفتار تند و ناآرام خود برای همسر و کودکانتان مشکل درست می کنید ، باید به سعادت خانواده بیندیشید و رفتارتان را اصلاح کنید .

نکات زیر برای تصمیم گیری هنگام رویارویی با این وضعیت شما را راهنمایی می کند:

****** وقتی اختلاف عقیده یا برخورد لفظی بین کودکان به وجود می آید ، تا حد امکان آنها را به حال خود بگذارید . دخالت والدین در این مورد باعث می شود که بین کودکان برای جلب نظر و موافقت پدر و مادر درگیری تازه ای به وجود آید . بیشتر جنگها دو طرفه هستند و بعضی اوقات طرفی که مظلوم به نظر می رسد ، ممکن است شروع کننده جنگ و متجاوز اصلی باشد . حتی بچه های کوچک خوب می دانند که چگونه بچه بزرگتر را در دام دعوا گرفتار کنند .

****** در اثر دعوا اگر یکی از بچه ها صدمه ببیند، باید از ادامه آن جلوگیری کرد ؛ حتی اگر این صدمه تصادفی و غیر عمدی بوده باشد ، اجازه ندهید که کار دعوا به صدمات جدیتری کشیده شود . بچه ها باید یاد بگیرند که در این مشاجرات دوستانه و خانوادگی و برخوردهای فیزیکی ، حد و مرز و مقرراتی وجود دارد . از خودتان بپرسید که آیا حاضر می شوید کس دیگری فرزندتان را آزار برساند ؟ اگر جواب این سوال منفی است ، باید از ادامه دعوا جلوگیری کنید .

****** وقتی در اثر دخالت شما دعوا به پایان رسید ، موضوع را پیگیری نکنید و درباره چگونگی شروع جنگ و پیدا کردن مقصر اصلی پی جویی ننمایید . اگر در این امر زیاد دخالت کنید ، بچه ها عادت می کنند به جای این که خودشان مشکل خود را حل کنند ، برای حل و فصل اختلافشان منتظر پدر و مادر بمانند .

****** بهترین راه برای توقف جنگ و بازداشتن بچه ها از ادامه دعوا ، جدا کردن آنهاست . پس از جنگ کردن ، به آنها 5 دقیقه فرصت دهید ، سپس بگذارید بازی را از سر بگیرند یا به کار دیگری مشغول شوند . اگر سر یک اسباب بازی دعوا می کنند ، مایه دعوا را برای یک روز از آنها بگیرید یا از آنها بخواهید که راه حل مسالمت آمیزی برای بازی کردن با آن پیدا کنند .

****** اگر کودکان شما نمی توانند به آرامی با هم بازی کنند و در طول بازی اتاق را برهم می ریزند ، به آنها یاد دهید که آرامتر بازی کنند . بعضی از بچه ها نسبت به سایر همسن و سالهایشان فعالترند و زور بیشتری دارند و اگر با هم کشتی بگیرند ، یکی از آنها ممکن است صدمه ببیند . احتمال این خطر را باید با مشکلاتی که ناشی از بازی نکردن آنهاست مقایسه کنید .

****** در تعیین حد و مرزها و مقررات ، حرف خود را به روشنی و دقیق بیان کنید . اگر در گفته شما ابهامی باشد ، با مشکل روبه رو خواهید شد . درباره نحوه برخورد و کلماتی که به کار می برند ، آنها را یاری نمایید و حد و مرز آنها را در برخوردهای فیزیکی و شوخیهای لفظی و عملی مشخص نمایید . البته نباید انتظار داشته باشید که همیشه مطیع و سر به راه باشند .

****** به فرزندان خود یاد دهید تا نیروی خود را به نحو سالمی به کار برند . بچه ها گاهی سرحال هستند و برای نشان دادن قدرت خود با دیگران گلاویز می شوند . آنها راه دیگری برای زور آزمایی و مصرف انرژی خود نمی شناسند . باید به آنها بیاموزید که با فعالیتهایی

مثل دویدن، بالا رفتن از پله و ورزشهای دیگر در پارک یا در حیاط منزل و بازیهایی که به دیگران صدمه ای نمی زند ، خود را آرام کنند . اگر مجبور به ماندن در خانه هستید ، به آنها اجازه دهید تا از کیسه بوکس استفاده کنند یا به بالش و متکا مشت بکوبند .

****** اگر فرزندان شما اغلب در حال جنگ و دعوا هستند ، رفتار و حرکات آنها را به دقت زیر نظر بگیرید . ممکن است متوجه شوید که با وجود این برخوردها ، رابطه خوبی بین آنها برقرار است . مترصد اوقاتی باشید که با هم دوست هستند و علت دوستی و بازی آنها را پیدا کنید . پس از مدتی می توان به عامل اختلاف پی برد و مشکل را به سادگی برطرف کرد . گاهی نیز دعوای بچه ها برای جلب توجه والدین است . در این مورد باید وقت بیشتری را با آنها بگذارید .

****** با رعایت نکات فوق اگر باز هم کودکان خود را در حال برخورد و دعوا دیدید ، بهتر است درباره این مشکل با دوستان خود مشورت کنید . در مورد رفتار خود نیز بیندیشید . اگر خستگی محیط کار را همراه خود به خانه می آورید و با افراد منزل با عصبانیت برخورد می کنید ، در این باره تجدید نظر نمایید . کودکان ، رفتار والدین خود را سرمشق قرار می دهند و از آنها تقلید می کنند . اگر با رفتار تند و ناآرام خود برای همسر و کودکانتان مشکل درست می کنید ، باید به سعادت خانواده بیندیشید و رفتارتان را اصلاح کنید .